

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

Κόρινθ
Ιωάννη Νικολαΐδη
Οπλάρχ. Πουτέτση 23
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Βερανζέρου 4. Τηλ. 3639.095-3629.769 ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1978
ΕΤΟΣ ΣΤ', ΠΕΡ. Β'. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 34 (70). ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΧ. 10 ■ ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ■ Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΑΦΕΛΕΙΣ - ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΙ -

Τίς τελευταίες μέρες τούτου του μηνός δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» άρθρα, με τον γενικό τίτλο «ΑΛΒΑΝΙΑ». Ο αρθρογράφος κ. Γ. Μαρούγγας είχε επιλεγεί από την 'Ακαδημία 'Επιστημών της 'Αλβανίας και επισκέφθηκε σάν προσκαλεσμένος της τήν χώρα αυτή. Τίς έντυπώσεις του από την 20ήμερη παραμονή του στην 'Αλβανία ο κ. Μαρούγγας εκθέτει στα άρθρα, στα όποια αναφερόμαστε.

Κατά τα γραφόμενα του κ. Μαρούγγα, υπό το ιδανικό καθεστώς που διοικεί την 'Αλβανία, η χώρα αυτή έχει αναπτυχθεί σέ όλους τούς τομείς και ο λαός της είναι ευχαριστημένος και ευτυχημένος. Τόσο, πού θέλοντας έχει παραιτηθεί από τὰ δικαιώματα της αναπαύσεως και της ψυχαγωγίας, από τὰ δικαιώματα των βασικών πολιτιστικών στοιχείων, μεταξύ των οποίων και η θρησκεία (άντί των παραδοσιακών θεών, εκεί έχουν θεοποιηθεί οι ηγέτες του καθεστώτος). Κατά τον κ. Μαρούγγα, στην 'Αλβανία ο λαός έχει ένταχθεί έκουσια σ' ένα άπείραστο έργοτάξιο και έκουσια έχει παρατηρηθεί από τὰ δικαιώματα εκείνα πού όσοι ζούμε σέ ελεύθερες δημοκρατικές χώρες τὰ ονομάζουμε ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα.

Η εφημερίδα αυτή, κατά κανόνα αποφεύγει να ασχοληθεί με τὸ σύστημα διοικήσεως της γειτονικής 'Αλβανίας. "Αν τὸ σύστημα αυτό εἶ-

ναι καλό ἢ κακό, ὠφέλιμο ἢ ἐπιζήμιο, εὐχάριστο ἢ δυσάρεστο γιὰ τὸν λαό της, αὐτό ἀφορᾷ τὸν 'Αλβανικό λαό, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τίς δικές μας σχετικές ἀπόψεις. Σέ ὅ,τι ἀφορᾷ ὅμως τίς ἐπιπτώσεις τῆς 'Αλβανικῆς διοικήσεως στήν ἀνθρώπινη καὶ ἐθνική ζωὴ τῶν 'Ελλήνων τῆς Βορείου 'Ηπείρου, ἔχομε καὶ δικαίωμα καὶ ὑποχρέωση νὰ ἐπιδεικνύωμε εὐαισθησία καὶ ἐνδιαφέρον. Καὶ ἀκριβῶς σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἐντοπίζονται οἱ ἀντιδράσεις μας σέ ὅσα ἐκτός πραγματικότητος γράφει σχετικά ὁ κ. Μαρούγγας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀρθρογραφία αὐτὴ συνεχίζεται, περιμένουμε τὴν ὁλοκλήρωσί της, καθὼς καὶ τὴν θέσι τῆς εφημερίδος πού τὴν φιλοξενεῖ, ἐπάνω στὰ γραφόμενα. Καὶ ἐπιφυλασσόμεθα σὲ τὸ προσεχές φύλλο τῆς εφημερίδος μας, με ἀντίστοιχη ἀρθρογραφία εἰδικοῦ συνεργάτου μας, ν' ἀποκαταστήσωμε τὴν ἀλήθεια στήν προκειμένη περίπτωσι, βασισμένη σέ ἀντικειμενικὲς ἐντυπώσεις ἄλλων ἐπισκεπτῶν τῆς 'Αλβανίας καὶ ἀπὸ ἄλλὰ σχετικὰ δημοσιεύματα, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ ἴδιου τοῦ 'Αλβανικοῦ Τύπου.

Ὡστόσο, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ἐκ προοιμίου, ὅτι δὲν θέλομε νὰ πιστεύωμε ὅτι ὁ ἀρθρογράφος ἀνήκει στήν κατηγορία τῶν πληρωμένων καλῶν, οὔτε στήν κατηγορία τῶν συνειδητῶν νεροκουβαλητῶν πολιτικῶν σκοπιμοτήτων. Διαβλέπομε ὅμως μιά διάθεσι προβολῆς

προσωπικῶν βιωμάτων καὶ ὄνειροπολημάτων του καὶ ἀναμίξεώς τους με ὠρισμένες καταστάσεις στὸν χῶρο τῆς 'Αλβανίας. Καὶ εἶναι δικαίωμα τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων νὰ πιστεύουν ὅ,τι πιστεύουν καὶ νὰ ζοῦν με τὰ ὄνειροπολήματα καὶ τοὺς στοχασμοὺς τους. Καὶ — ἔστω — τὰ ὄνειροπολήματά τους αὐτὰ νὰ τὰ προβάλλουν σάν ἕνα ἰδανικό τρόπο ζωῆς. Τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς θὰ μπορούσε κανεὶς, τὸ πολὺ - πολὺ, νὰ τοὺς χαρακτηρίσει ἀφελεῖς ὄνειροπόλους, συσχετίζοντας τίς θεωρητικὲς τοὺς ἀπόψεις με τὴν τραχειὰ πραγματικότητα τῆς ἐποχῆς μας. Ὅταν ὅμως οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τίς ὄνειροπολήσεις τους, τοὺς στοχασμοὺς τους τοὺς ἐμφανίζουν δημόσια με ἀρθρογραφία σάν πραγματικὲς καταστάσεις ζωῆς, ὅπως στήν προκειμένη περίπτωσι, ἡ ἀφέλεια, ἡ ὄνειροπόλησί τους καθίσταται ἐπικίνδυνη καὶ ἔστω ἀκούσια ἐξαπάτησι τοῦ ἀναγνώστη-κοινού.

Γιὰ τὴν διεύθυνσι τῆς εφημερίδος πού παρέχει στὸν ἀρθρογράφο τὸ προνόμιο νὰ τροφοδοτεῖ ἕνα πολυπληθὲς ἀναγνώστη κοινὸ με σφαλερές πληροφορίες, δημιουργεῖται ἐπαυξημένη εὐθύνη ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀλήθεια σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ζωὴ στήν 'Αλβανία, με ἀντικειμενικὰ στοιχεῖα, πού ἀσφαλῶς διαθέτει ἢ πού μπορεῖ νὰ προμηθευθῇ. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἡ στοιχειώδης δημοσιογραφικὴ δεοντολογία.

Η ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΚΟΡΥΤΣΑ

Λίγες ἑλληνικὲς πόλεις εἶχαν τὸ ἐθνικὸ πείσμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀλιερὴ τύχη τῆς βασανισμένης μητροπόλεως τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ μας Ἑλληνισμοῦ

Ποτὲ δὲν ἐσθῆρε ἀπὸ τὴν καρδιά καὶ τὴν μνήμη τοῦ Ἑλλήνου τὸ πασχάρι πρῶτον τῆς 22ας Νοεμβρίου τοῦ '40. Στὴ θύμησή του, ξαναγεννιόμαστε. Ἡ ψυχὴ μας γεμίζει ἀναστάσιμο φῶς καὶ ἀπ' τὴν κορυδαλλὴν τὴν ὀρθρινὴν ἀρμονία... Μόλις ἀκούγεται τὸ χαρμόσυνο ἀγγελμα "Ἐπεσε ἡ Κορυτσά!", ἡλιόδες σημαίες ἀνέμισαν πρὸ κέντρου καὶ τὰ ἀπόκεντρα, καὶ ἕνα ἐξάλλο πλήθος γύρω τούς δρόμους διαλαλώντας με φωνὲς καὶ τραγούδια τὴν ἀδόσταχτη πληγὴ τῆς χαρᾶς του.

Ἦταν ἡ τρίτη φορά, μετὰ τὰ τελευταία εἴκοσι πέντε χρόνια, πού ἐλευθερινόταν ἡ Κορυτσά. Τίς δυὸ προηγουμένους φορές κερδίσαμε τὴν ἐλευθερίαν τῆς πολεμώνας με Τούρκαλᾶδες καὶ Λιάπηδες. Τώρα ὅμως, γιὰ νὰ ἐλευθερώσωμε τὴν περιπόθητη πόλιν, χρειάστηκε νὰ νικήσωμε μὴ μὲν ἡμισητὴ δύναμι, πού φιλοδοξοῦσε νὰ γίνῃ κοσμοκρα-

τειρα! Ἡ νίκη μας ἦταν, σὲ μιά ἐποχὴ μαύρης ἀπελπισίας καὶ ἀπογνώσεως, ἡ πρῶτη καὶ ἡ μοναδικὴ νίκη ἐναντίον τοῦ φασισμού. Καὶ συγχρόνως ἕνα ἀπὸ τὰ λαμπρότερα κατορθώματα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους μέσα στοὺς αἰῶνες. Κι αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Γερμανοὶ δὲ μπόρεσαν ν' ἀποκρύψουν τὸν θαυμασμό τους. Στὴ Γερμανικὴ Ἀκαδημία, οἱ καθηγητὲς ζήτησαν συγγνώμην ἀπὸ τὰ ἑλ-

ἐκφράζουμε με τὰ θερμότερα λόγια τὸ θαυμασμό μας. Εἴσατε ἕνα ἔθνος μικρὸ. Κι ὅμως κατορθώσατε νὰ νικήσετε μιά μεγάλη στρατιωτικὴ αὐτοκρατορία... Κέντρον τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ τῆς Μέσης Μακεδονίας, ἡ Κορυτσά ἦταν, στὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς, ἡφαίστειο ἑλληνικοῦ πατριωτισμοῦ. Στὴν Ἐπανάστασι τοῦ Εἰκοσιένα, ἀνταποκρίθηκε με παλληκα-

δαθιὰ καὶ ἀπότομα ποροφάρα, πολεμώντας νύχτα καὶ μέρα. Κατεδύσανε, γέμισαν πολεμόχαρο μένος, στὴ Ρούμελη καὶ ἀπὸ κει στὸ Μωριά, καὶ ἔχυσαν τὸ αἷμα τους γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τοῦ σκλαβωμένου γένους. Ἀλλὰ οἱ θάναδοι τῆς 6ης Σεπτεμβρίου τοῦ 1955 εἶχανε καὶ προγόνους ἀντάξιους. Καὶ ἡ κτηνωδία τους δὲν ἄργησε νὰ φανῇ. Ἀγρία σίφη Τουρκαλβανῶν δάλανε φωτιά στὴν ἀγορὰ καὶ στὰ σπίτια τῆς ἑλληνικῆς συνοικίας τῆς Κορυτσᾶς καὶ δὲν ἀφήσανε παρὰ στάχτη καὶ ἀποκαΐδια. Οἱ κάτοικοι τῆς ἀντιμετωπίσανε τὴν ἀνεκδιήγητη συμφορὰ ἥρωικά καὶ περήφανα. Ἡ Κορυτσά δὲν ἔσκυψε τὸ κεφάλι μπροστὰ στὴν ἀπάνθρωπη βαρβαρότητα. Ἀπεναντίας μάλιστα. Ὅπως τὸ μυθικὸ ποῦλι, ξαναγίγνε θαλερὴ καὶ ἀκμαία ἀπὸ τὴν τέφρα της. Καὶ ξαναγίγνε ἡ φλογερὴ ἐστία τοῦ ἑθνισμοῦ τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Μακε-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 5)

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΜΕ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Με ἐξουσιοδότησι τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος Ἀρχιεπισκόπου κ. Σεραφείμ κλημάκιον τῆς Κ.Ε.Β.Α. ἐπισκέφθη τὸν ὑπουργὸ Ἑθνικῆς Ἀμύνης κ. Εὐάγγελ. Αἰδάρωφ - Τσιότσα, πρὸς τὸν ὁποῖο ἀνέπτυξε τὰς ἀπόψεις τῆς Κ.Ε.Β.Α. σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἐν γένει βορειοηπειρωτικὸ θέμα καὶ ἔθεσε ὑπ' ὄψιν του στοιχεῖα σχετικά με τὴν σταθίωσι τῶν δημογεγῶν μας τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ τοῦ ἐπέδωκε σχετικὸ ὑπόμνημα. Ἐπεσήμανε ἐπίσης τὴν ἐπαυξημένη ὑποχρέωσι τοῦ γὰ ἀναγὰρ τὸ θέμα αὐτὸ στὸ προσχόντο τοῦ ὀρθόλογικοῦ κυβερνητικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὑπὸ τὴν ἐστία τῆς ἡπει-

ρωτικῆς του καταγωγῆς καὶ τοῦ ὑπεύθυνου χειριστοῦ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐπὶ σεῖράν ἑαυτῶν. Ὁ κ. Αἰδάρωφ παρέσχε τὴν διαβεβαίωσι γιὰ τὸ ἀμέριστο ἐνδιαφέρον τοῦ στήν προκειμένη περίπτωσι.

Τὸ ὡς ἄνω κλημάκιον τῆς Κ.Ε.Β.Α. ἐπισκέφθη καὶ τὸν πρέσβη - προϊστάμενον τῆς ἀρμόδιας πολιτικῆς Διευθύνσεως, με τὸν ὁποῖο ἀντήλλαξε σχετικὰς ἀπόψεις. Διερμήνευσε δὲ τὴν ἀνησυχία τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ κόσμου, διότι τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἐθνικὰ δικαιώματα τῶν ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἠπείρου δὲν γίνονται σεβαστά ἀπὸ τίς Ἀλβανικὲς Ἀρχές.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ
ΜΟΝΟΝ ΟΤΑΝ ΟΙ ΛΑΟΙ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ
ΝΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΟΥΝ ΉΣ ΕΘΝΗ.

Φωτοεποχές

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΡΥΤΣΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

Με πρωτοβουλία του Βορειοηπειρωτικού Συλλόγου «ΣΕΛΛΑΣΦΟΡΟΣ» πραγματοποιήθηκε στην Μητρόπολη Αθηνών δοξολογία στις 26 Νοεμβρίου, για να γιορτασθούν τα 38 χρόνια αφ' ότου τα Έλληνικά στρατεύματα απελευθέρωσαν, για άλλη μια φορά, την Ελληνική Κορυτσα της Βορείου Ηπείρου. Την εκδήλωση έτίμησαν με την παρουσία τους αντιπρόσωποι της Κυβερνήσεως και των άλλων αρχών καθώς και της ΚΕΒΑ και των άλλων Βορειοηπειρωτικών Συλλόγων. Παρευρέθησαν δέ πολλοί Βορειοηπειρώτες, που στην συνέχεια πήγαν στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτου, όπου ο Πρόεδρος του «Σελλασφόρου» κ. Βλ. Σωκρατίδης κατέθεσε στεφάνι.

Στην Μητρόπολη, ο κ. Σωκρατίδης εξέφωνε έμπνευσμένο λόγο, που καταχωρούμε πιο κάτω:

Στην ιστορική πορεία μας σαν έθνος, ανάμεσα στους αιώνες, υπάρχουν πολλά σημεία που πρέπει εμείς οι έπιγενόμενοι να σταματήσουμε, να τα κοιτάξουμε, να τα ερευνήσουμε και να αντιληφθούμε από αυτά διδάγματα που θα μας δώσουν την κατεύθυνση και την δύναμη να συνεχίσουμε την πορεία αυτή προς το μέλλον.

Είναι γνωστό, ότι η φυλή μας έχει περάσει: διά πυρός και σιδήρου σ' όλη αυτή την τρισηχελόχρονη ιστορία, γιατί είναι η μοίρα των εκλεκτών, των ικανών και των γενναίων, να επιβουλεύονται από τους άλλους που ζητούν τα πάντα από εκείνους, που ο Θεός τους τα έδωσε με άπλοχεριά.

Θέλησαν με την δύναμη να επιβληθούν στο πνεύμα. Πέτυχαν την ύφανση, αλλά τους έμεινε η ντροπή

και το δάνειο πνεύμα. Η ιδέα και η πατρότητα της πνευματικής ανωτερότητας και κυριαρχίας παρέμειναν δικά μας.

Και τα κρατήσαμε σφιχτά αγκαλιασμένα μέσα στους κρυφούς κόλπους της σκέψης και της καρδιάς για να τα μεταφέρουμε με την σειρά μας στους επόμενους και να συνεχιστεί έτσι η πορεία της φυλής μας.

Εκείνη την ημέρα της 22ας Νοεμβρίου του 1940, πριν 38 ακριβώς χρόνια, συνέβη πάλι το φοβερό αναβάπτισμα της φυλής στο θείο φως της ανδρείου ανανδίας και γενναϊότητας του πνεύματος επί της ύλης.

Ο Έλληνικός στρατός, αγωνιζόμενος για το δικαίωμα και την ελευθερία, μπήκε ξανά, για 4η ιστορική φορά, στην Ελληνική και τρισηχελό πόλη της Βορείου Η-

πειρου, την Κορυτσα.

Η μητέρα Ελλάδα έφθασε και πάλι τα χαμένα παιδιά της εκεί ψηλά, στην Β. Ηπειρο, και τ' αγκάλιαζε με θερμή, ενώνοντας αδελφία μ' αδελφούς, κόρες με μανάδες. Η Κορυτσα ή χιλιότραγουδιμένη, γινόταν πάλι Ελληνική και άγγελος ψάλλανε ξανά το Ώσανά.

Αυτή η ένδοξη πορεία του στρατευμένου Ελληνικού λαού, της καθαγιασμένης με ποταμούς αιμάτων

και δακρύων στίς βουνοκορφές και τα καταράχια της Βορ. Ηπείρου, απέδειξε την συνέχεια και συνέπεια της φυλής στην ιστορική άποψη της. Δόθηκε πάλι η ίδια απάντηση στον επιβουλέα, όπως τότε, όπως πάντα.

Η Ελλάδα, αυτό το θαύμα, ορθώθηκε ξανά μπροστά στην πλημμυρίδα του άδικου και έδωσε την απόδειξη: για το πως ξέρεi και να πεθάνει για την ιδέα της ελευθερίας και του πολιτισμού. Το κλέ-

ος αυτό είναι: για μας θαρεία παρακαταθήκη. Τα όρσημα αυτά, σαν της Κορυτσάς, πρέπει να μένουν θαρεία ριζωμένα μέσα μας, για να μπορέσουμε σαν λαός να επιβιώσουμε. Ο Έλληνας όμως θάλλεται από παντού. Τα αδελφία μας της Βορ. Ηπείρου υποφέρουν κάτω από τον κόκκινο δυνάστη.

Και τό αίμα τό Ελληνικό, που είναι κάτω από τα πόδια τους χωμένο, φωνάζει: για δικαιοσύνη. Οι ξένοι μας αγνόησαν, μετά που μας χρειάστηκαν. Οι ήρωες ξεχάστηκαν κι αυτό είναι ντροπή. Οι Βορειοηπειρώτες είναι Έλληνες και έχουν στραμμένο τό βλέμμα και τις ελπίδες τους σε μας, στην μάνα Ελλάδα, και ζητούν βοήθεια. Ζητούμε αναγνώριση του φυσικού όντος, του ανθρώπου, που οι Άλβανοί τό έξευτελλίζουν στα πρόσωπα των αδελφών μας Βορειοηπειρωτών και των ίδιων των Άλβανών.

Οι ιστορικές μνήμες συν-

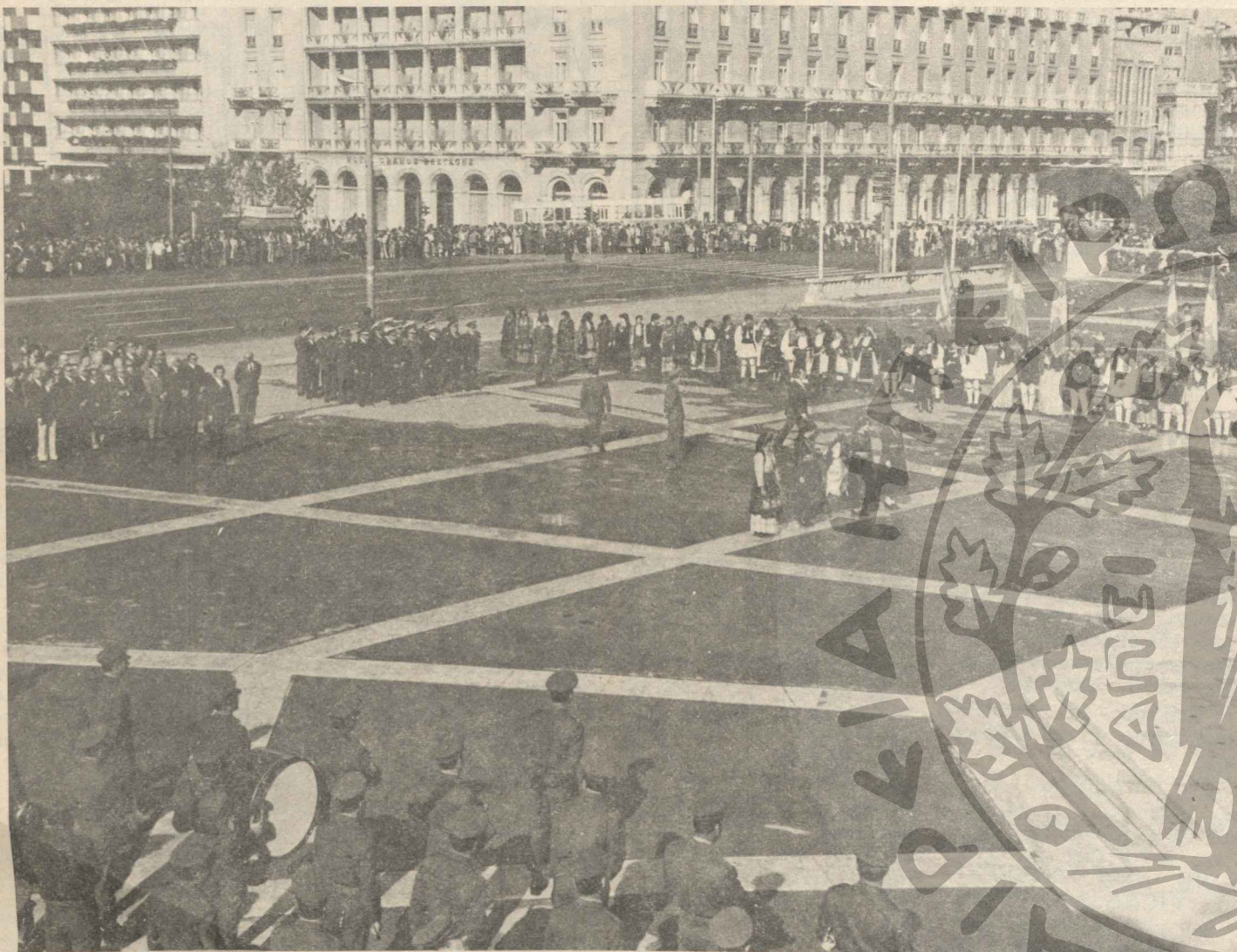
τηρούν τους λαούς. Για μας αυτό είναι καθήκον. Έχουμε χρέος. Πώς μπορούμε να είμαστε ήσυχι, σαν λαός, σαν άνθρωποι, όταν ξεχνάμε τό ιστορικό μας καθήκον. Πώς εμείς θα εξακολουθούμε να είμαστε ελεύθεροι, όταν ένα μεγάλο μέρος της φυλής μας είναι σκλαβωμένο; Πώς έγγηση θα έχουμε για τό δικό μας άνομα μέλλον; Οι θυσίες τόσων και τόσων χιλιάδων αδελφών, θα μείνουν μόνο μέχρις εμάς; Ο Έλληνας όμως, παντού όπου και να είναι, είναι η ίδια ιδέα, είμαστε εμείς που πρέπει να συνεχίσουμε να φέρνουμε ύψηλά την σημαία της ελευθερίας, της αγάπης και του ανθρωπισμού.

Η σημερινή επέτειος της απελευθέρωσης της Κορυτσάς, πριν 38 χρόνια, έσ' γινη άπαρχή προβληματισμού μας.

Είμαστε περήφανοι λαός. Λαός ήρώων. Άς μείνουμε έτσι. Άς αγκαλιάσουμε ξανά τα ξεχασμένα ιδανικά. Τό όφείλουμε στους νεκρούς μας, που γι' αυτά έπεσαν. Τό όφείλουμε σ' αυτούς που σήμερα δοξάζουμε.

● Έξ' άλλου, στις 21 Νοεμβρίου, στην Λυρικη Σκηνή, με πρωτοβουλία επίσημη του «Σελλασφόρου» και με συνεργασία της Ένωσης Ανηλθρών και Θυμάτων Πολέμου Βορ. των παρατηρητήθηκε έορταστική εκδήλωση: για να τιμηθεί η επέτειος απελευθέρωσης της Βορείου Ηπείρου. Παραβρέθησαν ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Αρχηγός του Βορειοηπειρωτικού Άγώνα εκπρόσωποι Άρχων και Υπαγώσεων, καθώς και πολλοί Βορειοηπειρώτες και Έλληνες.

Κατά την εκδήλωση αυτό ο καθηγητής κ. Λουρίδης εκφώνησε λόγο σχετικά με την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως, ο δέ πρόεδρος του «Σελλασφόρου» κ. Σωκρατίδης έμψυξε με θέμα την Ελληνικότητα της Κορυτσάς στίς διάφορες ιστορικές περιόδους.

Π Υ Ρ Σ Ο Σ

ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ
 Γραφεία: ΒΕΡΑΝΤΕΡΟΥ 4-ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ. 639.085
 Ταχυδρομική Θυρίς 677.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Έτησία	Δραχμ. 200
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Έξαμηνος	» 120
Τραπεζών, Ίδρυμάτων	» 800
Δήμεν και Κοινοτήτων	» 400
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Γενικώς δι' όλας τας χώρας (αεροπορικώς)	\$ 20
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ: Έκαστον έκατοστόν στήλης	Δραχμ. 100

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ 4.
 Τῆς Ἐπιτροπῆς: ΛΑΜΠΡΟΣ ΣΠΥΡΟΥ, Ἀμύντα 4.
 Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης: ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ, Κασσιόποδος 8, Ἀνω Βριλήσσια.